

Để viết các bài tập làm văn lớp 7 tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu mà chúng tôi sưu tầm và giới thiệu trong bài viết này.

Bài văn mẫu Em hãy viết đoạn văn nghị luận với đề bài “Chớ nên tự phụ” dưới đây sẽ giúp các em học hỏi và trau dồi vốn từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn mẫu lớp 7 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả.

Dàn ý nghị luận Chớ nên tự phụ

Mở bài:

Giới thiệu vấn đề cần nghị luận:

Một trong năm điều Bác Hồ dạy thiếu niên nhi đồng là phải trở thành một người biết khiêm tốn. Mỗi chúng ta từ ngày bé đều đã được dạy rằng “chớ nên tự phụ”. Dù chỉ có bốn chữ ngắn gọn xúc tích, nhưng đây quả thực là một bài học quý giá đối với mỗi người.

Thân bài:

Giải thích vấn đề cần bàn luận:

- Tự phụ là một thói xấu mà nhiều người mắc phải
- Tự phụ là thái độ đề cao quá mức bản thân, tự cao tự đại đến mức xem thường người khác, kể cả những người ở trên mình
- Như vậy, câu nói là một lời khuyên nhắc nhở chúng ta không nên quá tự cao, tự đại về bản thân mình

Bàn luận về tính đúng đắn của ý kiến:

a. Tự phụ khiến chúng ta không biết được bản thân mình là ai

- Khi chúng ta quá coi trọng bản thân mình, chúng ta sẽ cho rằng bản thân mình là nhất, là số một, cái gì cũng giỏi hơn người khác

- Thực tế, kiến thức là một đại dương bao la, rộng lớn, và những gì chúng ta có trong tay chỉ như một giọt nước trong đó mà thôi
- Chúng ta có thể giỏi hơn người này nhưng sẽ luôn luôn có và thậm chí là có rất rất nhiều những người khác tài giỏi hơn chúng ta, và cũng chẳng có ai trở thành người giỏi nhất, bởi mỗi người có một tài năng riêng
- Quá coi trọng bản thân mình khiến chúng ta không tự ý thức được những hạn chế, những khuyết điểm của chính mình bởi sự tự cao đã che mờ mắt ta rồi.
- Chính vì thế mà chúng ta không biết được vị trí thực sự của mình, sẽ trở thành một cái “thùng rỗng kêu to”, giống như con ếch trong truyện ngụ ngôn “ếch ngồi đáy giếng”, nó nghĩ rằng ông trời chỉ bé bằng cái vung và nó là kẻ lớn nhất, quyền lực nhất bởi vì tầm nhìn của nó quá hạn hẹp và nó đã phải trả giá đắt cho sự tự phụ của mình

b. Tự phụ khiến ta có thói xấu coi thường người khác:

- Trong mắt kẻ tự phụ, người khác luôn thấp kém hơn họ bởi họ cho mình là hơn người, là giỏi giang không ai có thể sánh được
- Quá tự tin vào khả năng của bản thân khiến chúng ta coi thường những khả năng, tài năng của người khác, không dễ dàng chấp nhận việc mình kém hơn họ
- Trong những cuộc thi, những kẻ tự phụ thường coi thường đối thủ, chắc chắn rằng mình sẽ giành phần thắng, sinh ra chủ quan và kết cục thất bại

c. Tự phụ khiến chúng ta bị mọi người xa lánh, không nhận được sự tôn trọng từ mọi người:

- Quá tự cao, tự đại không coi ai ra gì khiến cho mọi người xung quanh cảm thấy bị xúc phạm, bị coi thường. Chính vì thế, mọi người thường xa lánh những kẻ tự phụ
- Do đó, những kẻ tự phụ thường bị cô lập trong xã hội, không anh muốn hợp tác, muốn chia sẻ, làm việc gì cũng sẽ chỉ có một mình, không có sự hỗ trợ giúp đỡ của người khác khi cần thiết dẫn đến công việc sẽ không thể thành công và đạt được kết quả tốt nhất

Kết bài:

- Nêu bài học của bản thân rút ra từ câu nói:

“Chớ nên tự phụ” là bài học đắt giá mà mỗi chúng ta cần khắc ghi, không chỉ là để trở thành một người tốt, dễ dàng hơn trên con đường đi đến thành công mà còn là để tạo dựng được những mối quan hệ tốt đẹp với người khác.

Nghị luận với đề bài Chớ nên tự phụ số 1

Trong cuộc sống chúng ta, chỉ vì tính kiêu ngạo mà nhiều người đã phải chịu hậu quả là thất bại đắng cay. Chúng ta cứ nghĩ ta là nhất, là đầu, nhưng tất cả chỉ là sự tự mãn mà thôi. Ông cha ta đã khuyên chúng ta không được tự kiêu, tự đại quá trớn, quá mức qua câu: "Chớ nên tự phụ".

Tự phụ là tự kiêu, tự đại, tự đắc, đánh giá một cách thái quá về bản thân mình trước người khác. Tự phụ là thiếu tôn trọng người khác, không xem ai ra gì cả. Như vậy lời khuyên nhẹ nhàng mà thấm thía: chúng ta không nên kiêu căng, tự mãn để rồi sẽ làm hại, làm tổn thương chính bản thân mình.

"Chớ nên tự phụ" là kiến hoàn toàn đúng vì tự phụ là một thói xấu của con người mà ai cũng cần tránh. Tự phụ là một thói quen xấu khá phổ biến trong xã hội. Người tự phụ luôn đề cao quá mức về bản thân mình mà không coi ai ra gì cả. Có nhiều người làm ở công ty, công sở nhưng lúc nào cũng tỏ ra là mình thông minh mà thực chất lại không được như thế. Họ luôn khinh thường người dưới để rồi khi được giao nhiệm vụ quan trọng, họ đã thất bại, làm uy tín của công ty giảm sút chỉ vì tính tự phụ cá nhân của họ. Người tự phụ sẽ khiến mọi người xa lánh, không muốn gần gũi, gần bó và vì thế họ không hợp tác được với người khác trong công việc bởi một điều tự nhiên người khác nghĩ rằng khi bạn kiêu ngạo thì bạn sẽ chẳng cần biết cần nghe ai nói gì và luôn cho là mình đúng.

Người tự phụ sẽ không bao giờ có thể bước tới đỉnh vinh quang của thành công. Trong câu chuyện "Ếch ngồi đáy giếng", chỉ vì tự kiêu luôn cho mình là nhất, là chúa mà khi được ra ngoài giếng, ếch ta không chịu thích nghi với môi trường, vẫn huyênh hoang, tự đắc mà nó đã phải nhận sự trả giá bằng chính cái chết của mình. Bởi vậy nếu ai kia quá tự phụ như con ếch trong truyện thì hậu quả xảy ra với sự tự phụ ấy chính là một cái kết thúc đầy thảm bại.

Chúng ta tồn tại tính tự phụ bởi quá kiêu căng, tự mãn, lúc nào cũng cho mình là nhất mà không chịu học hỏi, khiêm tốn trước người khác. Chỉ vì nghĩ rằng mình là nhất và họ vô tình không tôn trọng người khác dù có thể đó là đàn anh, đàn chị của chính mình. Lời khuyên trên đây chí lí, chí tình giúp thuyết phục con người: tự phụ là thói xấu, cần phải tránh. Chúng ta phải sống khiêm tốn, hòa nhã với mọi người, không được đánh giá mình quá cao, vượt mức giới hạn trước người khác nếu không sẽ chuốc lấy hậu quả khó lường.

Càng nghĩ tôi lại càng trách mình. Có đôi lúc tôi đã tỏ ra kiêu căng trước mặt bạn bè mà tôi không hề biết để rồi tôi đã nhiều lần mà vô tình suýt đánh mất tình bạn đẹp của mình. Các bạn ơi đừng ai như tôi nhé, tự phụ không hề giúp chúng ta tiến bộ mà nó còn vô tình tự đánh mất những tình cảm đẹp trong cuộc đời ta.

Lời khuyên, lời nhắn nhủ chân tình và sâu sắc biết bao. Chắc hẳn khi hiểu được lời nhắn nhủ này, nhiều người sẽ tự nhìn lại mình để thay đổi bản thân và có lẽ sẽ tự nhủ lòng mình sẽ không bao giờ là người tự phụ dù đôi lúc chỉ là vô tình.

Viết bài tập làm văn số 4 lớp 7 số 2

Cuộc sống là một cuộc đấu tranh bất tận mà ở đó tài nghệ của mỗi người chỉ là một giọt nước nhỏ bé giữa đại dương bao la. Chính vì vậy, ta cần biết được vị trí của mình ở đâu để sống biết mình, hiểu mình thay vì kiêu căng, ngạo mạn và “chớ nên tự phụ”.

Tự phụ là việc tự cho mình là tài giỏi, tỏ ra kiêu căng, hống hách ra oai với thiên hạ. Kì thực cuộc sống là một trường đua dài mà ở đó bạn cần có bản lĩnh và một cái đầu lạnh. Có nghĩa bạn cần tỉnh táo để nhận ra mình ở vị trí nào để hiểu rõ hành trình đích đến của bản thân thay vì cố tỏ ra kiêu căng, ngạo mạn khinh thường người khác. Mỗi người là một cá thể độc lập, có một thái độ sống riêng, nhưng chúng ta không thể nào sống đơn lẻ và vì thế cần học cách tôn trọng người khác và biết yêu thương mọi người. Con người vừa mạnh mẽ mà cũng rất yếu đuối, chúng ta như những giọt nước nhỏ bé giữa đại dương bao la, vì thế cũng như giọt nước phải biết hòa mình vào biển cả mới mong tồn tại vững bền. Khi ta tự phụ cũng đồng nghĩa với việc ta không trân trọng cộng đồng, không tôn trọng mọi người xung quanh như vậy dẫn đến sự chia sẻ, mất đoàn kết, làm ta mất đi sợi dây liên kết với tập thể. Như vậy sự tồn tại cá nhân còn ý nghĩa gì khi biến mất và dần dần không có cộng đồng.

Tự phụ là chưa đúng. Bởi tự phụ làm bạn trong mắt người khác là người thiếu trưởng thành trong cách ứng xử, đối đãi với mọi người xung quanh. Không biết hòa hợp với tập thể, không gắn bó mà lại tự tách mình ra khỏi vòng sinh tồn. Có một khía cạnh được nhìn nhận ở đây rằng đúng là khi bạn tự phụ cũng có thể hiểu là bạn có tài năng để ra oai, nhưng giữa biển người vô tận kia, bạn liệu đã là duy nhất. Chúng ta là một cá nhân riêng biệt nhưng không có nghĩa là độc lập, duy nhất để coi thường người khác. Hơn nữa, tài năng của mỗi người là hữu hạn, mỗi người như một tế bào của xã hội đóng một vai trò quan trọng khác nhau trong xã hội. vì thế không nên so sánh, tự phụ, tự cao về bản thân. Đến những người vĩ đại như các nhà bác học, khoa học đã sáng tạo đã cống hiến biết bao cho sự văn minh của nhân loại như Ê-đi-son. Anh-xtanh, Ma-ri-qui-ri... còn chưa dám tự phụ về tài năng của họ thì chúng ta với một sự nhỏ bé ấy của mình không có gì quá để đề cao đến mức tự phụ vì bản thân. Tự phụ dẫn đến thái độ thiếu tôn trọng và xem nhẹ người xung quanh, hiểu sai về năng lực và vai trò của từng người xung quanh trong một công việc. Chính vì thế nó sẽ làm bạn mất điểm trong lòng đối phương, người khác không những không tôn trọng bạn mà còn cho rằng bạn thiếu hiểu biết.

Đôi khi trong cuộc sống, chính những điều bình dị nhỏ bé mà thầm lặng lại để lại những dư âm lớn. Họ có thể đã cống hiến, hi sinh rất nhiều cho cuộc sống tươi đẹp, cho sự phát triển chung của loài người. Những ở họ, ta thấy sự giản dị, thầm lặng vô tư mà khiêm tốn về tài năng và vai trò của mình, chính điều ấy giúp ta thấy rằng họ tỏa sáng, ánh sáng tuy không chói lòa nhưng rất bền vững, rất đẹp.

Nhưng cũng không nên hiểu rằng chớ nên tự phụ chứ không phải là bạn nên tự ti. Tự ti lại là sự không thành thực và tin tưởng vào năng lực của bản thân, dẫn đến hành động không có lập trường, trở nên yếu đuối khi bị phản bác lại. Không nên tự phụ, tự cao, tự đại nhưng cần phải tự tin và hiểu rõ vị trí của mình ở đâu để sống đúng đắn, ý nghĩa và khôn ngoan. Cần phải hiểu rõ vị trí của bản thân, nhận thức được đúng đắn giá trị của mình đang ở đâu mà sống tích cực, cao thượng và ứng xử đúng đắn với mỗi người xung quanh. Khiêm tốn là một trong những cách giúp bạn ghi điểm trong lòng người khác, giúp bạn vẫn tỏa sáng một cách dịu dàng mà ý nghĩa với xung quanh. Làm nên giá trị vững bền tiềm ẩn trong con người bạn chứ không phải là sự phô trương, khoe khoang đầy kiêu ngạo.

Cuộc sống phong phú kia là trường đại học chân chính nhất của con người, và một trong những bài học ấy là: chớ nên tự phụ. Đó là chìa khóa để thành công, là cách để bạn tồn tại vững bền trong trái tim mọi người.

Bài viết số 4 lớp 7 số 3

Nếu ca dao là suối nguồn dân tộc, hướng ta đến cái chân, thiện, mỹ của cuộc đời thì tục ngữ là kho sách bẻ thế dạy cho ta trở thành người tốt, người khôn ngoan. Tục ngữ luôn cho ta những triết lý sống hay, rút ra kinh nghiệm trong cuộc sống và qua đó tôi biết rằng: “Con người có trăm tính tốt và muôn vàn thói xấu”. “Tự phụ” là thói xấu luôn làm tôi thất bại trong mọi hoàn cảnh, dù tôi là kẻ có sức lực đến cỡ nào, vì vậy mọi người chúng ta “chớ nên tự phụ”. Chúng ta hiểu gì, biết gì từ câu tục ngữ đó?

“Tự phụ” là gì? Tự phụ là tự cao, tự đại, tự đắc, đánh giá cao mình trước mặt người khác. “Tự phụ” là không biết lắng nghe, không chịu học hỏi, luôn coi mình là trên hết thiên hạ. Những người có tính tự phụ sẽ tự cho mình “có quyền” không tuân thủ các quy định, chuẩn mực đã có trong gia đình, tổ chức hoặc cộng đồng xã hội. Hai nhà nghiên cứu người Mỹ đã phán rằng: “Nếu những người tự tin sẽ có mức độ chướng ngại, hòa đồng, tự trọng và ngay thẳng cao hơn

thì tính tự phụ thường gắn liền với sự ích kỷ và sự hồ thẹn. “Một thầy cô giáo luôn tự phụ về tài năng giảng dạy của mình.” Tôi còn nhớ, chú kể với tôi sau khi giao lưu với người Nhật, và người Nhật ấy đã nói rằng: “Khi mười thằng Nhật phải sợ một người Việt Nam thì một ngày nào đó trong thi cử mười thằng Việt Nam sẽ sợ một thằng Nhật.” Tóm lại “tự phụ” là thói xấu luôn làm mọi người thất bại, bị mọi người xa lánh.

Vì sao con người có thói “tự phụ”? Bởi cái tôi trong mỗi người luôn tồn tại. Thông thường tính “tự phụ” xuất hiện ở những người tài giỏi, thông minh. “Hắn biết mình thông minh, tài giỏi nên rất tự phụ.” Đồng thời do trình độ nhận thức không phù hợp, không chính xác nên dẫn đến hiện tượng tự đánh giá quá cao thành tích của mình trong mối quan hệ tổng hòa của gia đình, tổ chức cộng đồng hay toàn xã hội. Cuộc đời không ai hoàn hảo cả, ai cũng một lần đã tự trải qua trong cuộc đời mình. Các bạn đã bao giờ hỏi: “Một đất nước mạnh mẽ, công nghệ tiên tiến như nước Mĩ đã không giành được sự thắng lợi trong cuộc xâm lược Việt Nam ta chưa?” Một đất nước mạnh mẽ như Mĩ luôn có thói kiêu căng, tự phụ, luôn cho mình là kẻ thắng lợi, không bao giờ thất bại và cứ như thế Mĩ đã chuốc lấy thất bại.

Vì sao “chớ nên tự phụ”? Vì hiểu biết của một người không thể nào có thể đem so sánh với biển tri thức của nhân loại. “Điều ta biết chỉ là hạt cát nhỏ giữa sa mạc, là giọt nước giữa đại dương mênh mông.” Theo M.Captông đã từng nói: “Người nào tô điểm thêm vẻ quan trọng cho công việc tầm thường, thì người đó là kẻ tầm thường trong những việc quan trọng.” Còn hơn thế nữa, Paplôp đã khẳng định: “Đừng bao giờ nghĩ rằng bạn đã biết tất cả mọi điều và dù người ta có đánh giá bạn cao đến đâu nữa, bạn vẫn phải luôn có lòng dũng cảm tự nhủ: ta là kẻ dốt nát. Đừng để tính tự ngạo, tự phụ xâm chiếm bạn. Vì nó, bạn có thể bưng bình ở chỗ cần tán thành, vì nó, bạn sẽ từ chối lời khuyên có ích và sự giúp đỡ thân ái, vì nó, bạn sẽ mất mức độ khách quan.” Tóm lại tôi đã rút ra được rằng: “Sống ở đời phải biết nhìn lên và không biết nhìn xuống.”

Tác hại của “tự phụ” như thế nào? Người tự phụ không biết lắng nghe, không chĩ học hỏi, luôn tự thu mình trong vỏ ốc của cá nhân, nên dễ bị lạc hậu, chậm tiến. Người tự phụ không bao giờ nhận được sự yêu mến, nể trọng của mọi người, mà thay vào đó là sự xa lánh, ruồng rẫy, miệt khinh. Hơn thế nữa “tự phụ” là thói xấu có hại. Nó làm cho người ta ảo tưởng về mình. Tài năng chỉ chút đỉnh nhưng lại tưởng mình là thiên tài, để rồi nảy sinh thói huênh hoang, khoác lác, hợm hĩnh đến mức lỗ bịch, đáng ghét. Kẻ tự phụ ngồi đâu cũng thích nói về mình, khoe khoang cái mình có, thậm chí bịa đặt, thổi phồng cả những cái mình không hề có để thỏa mãn tính thích hơn

của con người. Vì không nhận thức đúng đắn về bản thân nên kẻ mắc bệnh “tự phụ” khó có thể thành công lâu dài và ít nhận được sự ủng hộ của số đông. Tính tự phụ sẽ ảnh hưởng tiêu cực đến sự phát triển của con người. Những người kiêu ngạo sẽ hình thành bức màn ngăn cách với thế giới bên ngoài.

Để khắc phục thói tự phụ mọi người chúng ta phải: sống khiêm nhường, hòa đồng với mọi người. Luôn biết lắng nghe, không ngừng học hỏi. Dám phê bình và tự phê bình bản thân mình, không nên giấu dốt. Biết tán thưởng thành tích của người khác, biết giá trị của tính đồng đội để hòa nhập được với bạn bè. Khi gặp thất bại, bạn hãy luôn luôn nhớ rằng: “Thất bại luôn là bài học tốt cho sự thành công sau này.” Phải sớm tránh xa khỏi ánh hào quang của những lời khen ngợi. “Minh cao còn có người khác cao hơn, không ai hoàn hảo cả.” Chúng ta phải coi, tu dưỡng bản thân đức tính khiêm tốn. “Khiêm tốn là một loại nhân đức tu chỉnh thói tự phụ.” Phải cố gắng luyện tập đức khiêm tốn dù khó khăn cách mấy cũng chẳng ngại ngùng. Thời gian và sự bền bỉ rất cần thiết cho việc bỏ bớt tính tự phụ. Chúng ta không thể biến đổi bản chất của thói tự phụ trong một sớm một chiều.

Làm sao có thể kể hết được nội dung của thói “tự phụ”. Bởi vì nó quá sâu xa và triết lý. Nó giống như chiếc máy dự báo được tương lai, nó chỉ cho ta biết một phần cốt lõi nào đó về thói tự phụ, khuyên rằng ta “chớ nên tự phụ”. Tôi – bản thân là một học sinh, luôn tạo đúng tính khiêm tốn, không nên tự phụ trong công việc học tập. Nếu ai đã tập được đức khiêm tốn thì khi đó trước mắt ta ánh lên màu hồng hạnh phúc, một nụ cười hài lòng và đầy kiêu hãnh.

Nghị luận câu nói Chớ nên tự phụ số 4

Tony Hsieh từng nói: “Đừng tự mãn. Đừng hào nhoáng. Luôn luôn có người giỏi hơn bạn.” Đúng vậy, trong cuộc sống rộng lớn này, ta luôn có thể tìm thấy những con người tài giỏi khiến ta khâm phục, đó là lí do mà chúng ta: “Chớ nên tự phụ”.

Tự phụ là tự đánh giá quá cao tài năng, thành tích của mình, do đó coi thường mọi người, kể cả người trên mình. Một người tự phụ sẽ tự coi bản thân mình là giỏi giang, không ai sánh bằng, có thể tỏ thái độ kiêu căng, tự, mãn, không xem người khác ra gì bởi đối với họ, người khác vì thua kém hơn nên phải lép vế trước họ.

Điều này là rất không nên bởi nhân dân ta có câu: “Núi cao còn có núi cao hơn”, không ai trên đời này có đủ khả năng nhận mình là tài giỏi nhất và sự thật là cũng không có ai là giỏi nhất cả. Trong hơn bảy vạn người trên trái đất, ta chẳng qua chỉ là một hạt cát vô danh bé nhỏ, chỉ có một chút điểm sáng không có nghĩa ta là vầng hào quang. Nếu xét khả năng của một người trong cùng một lĩnh vực, khó mà khẳng định người ấy tài giỏi nhất cho dù có xuất sắc đến đâu bởi trên khắp mọi miền thế giới có không biết bao nhiêu nhân tài, qua thời gian nhân tài ấy lại càng tăng lên do sự biến đổi và tuần hoàn không ngừng của vũ trụ. Còn nếu xét toàn diện, người xuất sắc ở lĩnh vực này chưa chắc đã thể hiện tốt ở một lĩnh vực khác. Nếu là vậy, con người ta không có lí do gì để tự phụ về một chút tài mọn của bản thân cả. Hơn nữa, người tự phụ vì luôn đặt bản thân mình lên trước nhất lại coi thường người khác nên không những không được yêu quý và tôn trọng cho dù có tài năng đến đâu mà còn bị ghét bỏ, xa lánh, coi thường. Họ không biết rằng ở mỗi người đều có những điều tốt đẹp mà người khác cần học hỏi, không ai có quyền coi thường ai và không ai có quyền tự mãn về bản thân mình. Thêm vào đó, những người có tính tự phụ luôn có suy nghĩ bản thân đã đủ tài giỏi, hơn hẳn những người khác nên không có tư tưởng cố gắng, không chịu học hỏi thêm để tích lũy thêm tri thức trong khi bản thân chỉ mới có chút tri thức nhỏ nhoi chỉ bằng hạt cát trong kho tàng tri thức nhân loại. Lâu dần, tài năng có đến đâu cũng sẽ bị hao mòn, trở thành ếch ngồi đáy giếng.

Vậy làm thế nào để tránh tính tự phụ? Đầu tiên là phải hiểu quy luật vận động của xã hội, biết mình cần gì, muốn gì, biết mình là ai, luôn ý thức được sự hữu hạn của bản thân để luôn làm đầy thêm vốn hiểu biết cũng như đạo đức của mình. Tránh có suy nghĩ coi thường những người hiện tại chưa bằng mình mà cần chan hòa, giúp đỡ họ nếu cần thiết. Mỗi người đều mang trong mình những tài năng khác nhau mà chưa từng bộc lộ, ở mỗi người đều có điểm thiếu sót và hơn hẳn người khác, điều quan trọng là chúng ta biết tôn trọng sự khác biệt, khắc phục những yếu điểm của bản thân đồng thời phát huy những ưu điểm để phát triển tốt nhất. Và không quên ý thức rằng bản thân còn nhiều điều cần học hỏi và chớ tự phụ về bản thân mình.

Nhưng một điều cần lưu ý đó là không tự phụ không đồng nghĩa với việc tự ti mà chỉ đồng nghĩa với khiêm tốn. Nếu quá tự ti thì sẽ trở thành người nhút nhát, không tin chính bản thân mình và không bao giờ có thể phát triển được.

Người sống khiêm tốn thì được tôn trọng, kẻ tự phụ chỉ khiến cho mọi người xa lánh. Hãy nhớ rằng: “Chớ nên tự phụ” và cuộc sống sẽ trở nên thật tốt đẹp biết bao.